

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/195/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112224002
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4112224002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Renáty Pátrovičovej v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený v konaní Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanej: J. S., bytom X. S. č. XXX, o zaplatenie 119,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 29. apríla 2013 č. k. 14C/170/2013-35, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na Okresný súd Nitra zo dňa 20. 07. 2012 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 119,50 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28. 07. 2009 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení, využívaní služieb verejnej mobilnej siete. Žalovanou vznikla žalobcovi pohľadávka v sume 119,50 eura z titulu nezaplatenia zmluvnej pokuty. Žalobca sa pojednávania nezúčastnil, svoju neprítomnosť ospravedlnil a v plnom rozsahu zotrval na podanom písomnom návrhu, vrátane zmluvnej pokuty. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu podľa § 101 ods. 2 OSP. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že skutočne uzavrela zmluvu, na základe ktorej mala dobíjať dcére mobil. Niekedy v apríli 2009 tento mobil prestala dobíjať, pre finančné ťažkosti do ktorých sa dostala, avšak domnieva sa, že dvojročnú viazanosť dobíjať kredit dodržala, a preto zaplatiť zmluvnú pokutu by bolo nespravodlivé. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení Fix 300 dňa 24. 10. 2007, z ktorej nevyplýva, že by žalovanej poskytol telekomunikačné zariadenie. Zmluvou sa žalovaná zaviazala na pravidelné dobíjanie počas 24 mesačnej doby a pre prípad porušenia zmluvných povinností sa zaviazala uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 3.600,-- Sk (119,50 eura). Právny predchodca žalobcu faktúrou zo dňa 08. 07. 2009 vyúčtoval žalovanej zmluvnú pokutu vo výške 3.600,-- Sk (119,50 eura) s lehotou splatnosti dňa 27. 07. 2009. Pôvodný poskytovateľ služieb Slovak Telekom, a.s. uzavrel so žalobcom dňa 06. 12. 2011 Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola i pohľadávka voči žalovanej. O tejto skutočnosti bolo zaslané oznámenie aj žalovanej. Z dokazovania súd zistil, že žalovaná je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, preto zmluva o pripojení a dodatok k zmluve má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Súd preskúmal, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, považuje sa za platne uzavretú. Žalobca v priebehu konania nepreukázal, od kedy bola žalovaná v omeškani so splácaním ceny poskytnutých služieb, resp. kedy došlo k porušeniu zmluvných podmienok a aké zmluvné podmienky porušila. Súd usúdil len z tvrdení žalovanej, že k porušeniu mohlo prísť

niekedy v apríli 2009, teda tesne pred uplynutím doby viazanosti. Z predmetnej zmluvy súd nezistil, že by právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej telekomunikačné zariadenie za zvýhodnenú cenu, čím by mu porušením povinnosti zo strany žalovanej vznikol nárok na náhradu škody. Keďže žalobca súdu nepreukázal, či vôbec žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti a ak áno, kedy, t. j. nepreukázal opodstatnenosť vyfakturovania zmluvnej pokuty a nie je možné posúdiť, či vznikol nárok na jej zaplatenie, resp. či v dôsledku porušenia vznikla škoda. Súd mal za to, že zaplatenie plnej výšky zmluvnej pokuty, ktorej opodstatnenosť žalobca nepreukázal, by bolo v rozpore so zásadou primeranosti zmluvných podmienok a v neprospech spotrebiteľa. Súd nemohol vyhovieť žalobcovi, pretože súdu v priebehu konania nebolo preukázané, či žalovaná porušila zmluvné povinnosti a či zaplatenie zmluvnej pokuty je opodstatnené. Preukázať tieto skutočnosti bolo povinnosťou žalobcu, ktorý neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, preto mu súd nepriznal nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 119,50 eura. Právne vec posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1 až 4 a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnila.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní poukázal na odôvodnenie súdu prvého stupňa, ktorý posúdil predmetnú zmluvu o pripojení za zmluvu spotrebiteľskú v zmysle Občianskeho zákonníka. Napriek skutočnosti, že súd odkázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka, neuviedol žiaden konkrétny argument, na základe ktorého považuje dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku a v čom spočíva nerovnováha práv a povinností strán v Dodatku k Zmluve o pripojení. Neuviedol, v čom právny predchodca žalobcu porušil práva žalovanej, konajúcej v postavení spotrebiteľa. Z odôvodnenia predmetného rozsudku možno usúdiť, že samotné dojednanie zmluvnej pokuty bolo porušením práv žalovanej. V rozsudku absentuje úvaha, ktorou sa konajúci súd riadil, a na základe ktorej dospel k záveru o nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán. Ďalej poukazuje na ustanovenia § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, f/ Občianskeho súdneho poriadku, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V odvolaní ďalej konštatoval, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia a benefit, ktorý žalovaný získa v prípade, ak sa zaviazal na užívanie služieb žalobcu, resp. predchodcu žalobcu počas 24 mesiacov. Poukázal na to, že riadne odôvodnený rozsudok súdu je súčasťou zásady spravodlivého súdneho procesu. Z odôvodnenia prvostupňového súdu je možné dospieť k záveru, že dojednanie akejkoľvek zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zo strany spotrebiteľa je absolútne neplatné dojednanie, nakoľko súd naň prihliada ex offio. Z ustanovení Občianskeho zákonníka, Zákona o ochrane spotrebiteľa, Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je možné vyvodiť, že zmluvné strany nemôžu v spotrebiteľskej zmluve dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Žalobca má za to, že rozsudkom bol poskytnutý ústavne nekonformný výklad Občianskeho zákonníka, zasahujúci do zásady zmluvnej slobody, na ktorej je postavené súkromné právo Slovenskej republiky. Tvrdí, že uvedeným sa priam znemožňuje výkon podnikateľskej činnosti, z dôvodu absolútneho zákazu zabezpečovať plnenie povinností žalovaného v postavení spotrebiteľa prostredníctvom zmluvnej pokuty. K forme uzavretého Dodatku k Zmluve o pripojení uviedol, že formu zmluvy nemožno bezvýhradne považovať za formulárový typ zmluvy, ktorý neumožňoval žalovanej ovplyvniť jej obsah. Ďalej uvádza, že druh mobilného telefónu si mohla žalovaná vybrať sama, ak by si vybrala mobilný telefón v nižšej hodnote, zmluvná pokuta by bola o túto hodnotu znížená. Motivácia zákazníkov na uzavretie zmluvy o pripojení s viazanosťou 24 mesiacov bola akciová cena mobilného telefónu i zvýhodnené volania a ceny mesačných programov, ktoré predchodca žalobcu musel zabezpečiť zmluvnou pokutou pre prípad porušenia povinnosti. Žalobca považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vnútorne rozporný až nelogický. Zmluvnú pokutu dohodnutú vo formulárovej zmluve považuje za dojednanú individuálne a poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/385/2011. Krajský súd v Žiline rozhodol, že výška zmluvnej pokuty bola v značnej miere ovplyvnená výberom zľavneného mobilného telefónu, ktorá bola výlučne na žalovanej, ktorá si mala možnosť zvoliť program bez mobilného telefónu, a tým mohla ovplyvniť samotnú výšku zmluvnej pokuty. Okrem iného sa v odvolaní vyjadruje aj k tvrdeniu súdu prvého stupňa o tom, že zmluvné podmienky (bod 2 posledná veta Dodatku k Zmluve o pripojení spol. T-Mobile a bod 4 prvá veta Dodatku), z ktorých vyplýva nárok žalobcu boli vyhlásené za neprijateľné rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 06. 10. 2011, č. k. 4C/162/2011-28v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15. 03. 2012 č. k. 16Co/32/2012, žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. 03. 2013, č. k. 6Co/325/2012-59, z ktorého vyplýva, že ak súd v prejednávanej veci nepriznal plnenie z dôvodu, že ide o plnenie na základe tej istej neprijateľnej podmienky, pre ktorú už súd raz plnenie z tejto zmluvnej podmienky nepriznal a poukazuje na iný právoplatný rozsudok, musia byť závery tohto iného rozsudku uvedené v odôvodnení a musia byť v rozsudku uvedené aj úvahy, ktoré viedli súd v

(tejto) prejednávanej veci s poukazom na skutkové zistenia k záveru, že ide o identický prípad. Žalobca považuje rozsudok bez dostatočného odôvodnenia za porušenie jeho práva na dostatočné a spravodlivé odôvodnenie. Na základe tejto skutočnosti sa odňala možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu pri využívaní riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne vec posúdil právne, nakoľko sa dostatočne nevysporiadal so zvýhodnenou cenou mobilného telefónu a hodnotou benefitu zabezpečeného zmluvnou pokutou. K tvrdeniu súdu, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení v odvolaní uviedol, že v žalobe a následnom vyjadrení riadne špecifikoval k porušeniu akej povinnosti prišlo zo strany žalovanej. Uviedol, že nesplnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho jej bolo koncové zariadenie vypojené z prevádzky, čím žalovaná porušila povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, resp. zdržať sa konania, ktorého následkom by bolo vypojenie koncového zariadenia z prevádzky. Súd vo svojom rozhodnutí tvrdil, že si riadne neuplatnil zaplatenie zmluvnej pokuty. Žalobca považoval za dostatočné predloženie faktúry, ktorou si zmluvnú pokutu od žalovanej uplatňoval a riadne tvrdil dôvodnosť tohto nároku. Pokiaľ ide o bremeno tvrdenia, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavrel zmluvu o pripojení, ktorá následne neplatila riadne a včas za telekomunikačné služby, túto skutočnosť považuje žalobca za riadne preukázanú predloženou Zmluvou o pripojení. Žalovaná sa v konaní nebránila tým, že by neprišlo k porušeniu zmluvnej povinnosti, pretože by tvrdila, že za telekomunikačné služby riadne zaplatila. Žalobca má za to, že pri posudzovaní dôkazného bremena treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia neplnenia si povinností majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Od nikoho nemožno žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Zo strany súdu nemožno sankcionovať žalobcu za nepreukázanie nesporných skutočností medzi účastníkmi konania nepriznaním uplatneného nároku. Súd týmto znevýhodnil žalobcu, čím zásadne porušil zásadu rovnakého postavenia účastníkov konania garantovaného ust. § 18 OSP a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR. K tvrdeniu súdu o neprijateľnosti dojednanie zmluvnej pokuty poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. 03. 2013 č. k. 9Co/31/2012-157, s ktorým sa konajúci súd nestotožnil v nasledovnom. Zmluvnú pokutu je povinný dlžník zaplatiť bez ohľadu na to, či porušením povinnosti vznikla veriteľovi škoda, čím sa uľahčuje postavenie veriteľa v tom, že nemusí preukazovať vznik a výšku škody. Primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z uhradzovacej a sankčnej funkcie. Z čoho vyplýva, že súd môže označiť dojednanie zmluvnej pokuty za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal alebo by dostal, keby neprišlo k zániku zmluvy. Ak výška dojednanej zmluvnej pokuty v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy je primeraná výške zabezpečenej sumy, ako aj výške zodpovedajúcej súhrnu prípadných škôd, ktoré možno očakávať v prípade porušenia zmluvnej povinnosti, nie sú splnené podmienky pre záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k/, § 53 ods. 5 OZ. Na vyslovenie neprimeranosti zmluvnej podmienky nestačí len skutočnosť, že nebola individuálne dojednaná. Na základe uvedeného navrhovateľ žiada odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a vyhovel návrhu navrhovateľa a rozhodol o povinnosti odporkyni nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

K odvolaniu žalobcu podala žalovaná vyjadrenie dňa 11. 06. 2013 v ktorom uviedla, že nesúhlasí s odvolaním v celom rozsahu a trvá na skôr uvedených skutočnostiach. Popiera skutočnosť, že by dostala od právneho predchodcu žalobcu mobilný telefón. Kartu s programom Fix jej ponúkli v Zlatých Moravciach v jednom čínskom obchode. Žalovaná tvrdí, že nebola informovaná o následkoch neplnenia svojej povinnosti, teda pre prípad, že by kartu nedobila. Je v nepriaznivej životnej situácii, keďže je nezamestnaná a od otca maloletých detí nedostáva riadne výživné.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu procesným postupom podľa § 212 ods. 1, o odvolaní rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 214 ods. 2 a § 156 ods. 3 OSP), keď oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 79 ods. 1 prvé dve vety OSP, konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 120 ods. 1 prvá veta OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil správny právny záver, svoje rozhodnutie správne odôvodnil, preto odvolací súd sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, s tým, že na zdôraznenie správnosti uvádza nasledovné.

Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena, je však jeho predpokladom.

V tomto prípade odvolací súd zo spisu zistil, že konanie začalo návrhom zo dňa 14. 06. 2012, podanom na prvostupňový súd dňa 20. 07. 2012, ktorým si žalobca uplatňoval voči žalovanej zaplataenie sumy 119,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28. 07. 2009 do zaplataenia. Sumu si nárokoval z titulu zmluvnej pokuty, ktorá bola dohodnutá v zmluve o pripojení uzavretej s právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. Vo svojom návrhu žalobca poukazoval na vystavenie faktúry č. 7906292238, ktorá bola splatná dňa 27. 07. 2009 na sumu 119,50 eura.

Súhrn práv a povinností každého právneho vzťahu je obsahom právneho vzťahu, ktorý je potrebné najmä pri spotrebiteľskom právnom vzťahu posudzovať komplexne. Ak žalovaná porušila zmluvnú povinnosť, potom bolo potrebné zo strany žalobcu porušenie tejto povinnosti preukázať. Žalobca tvrdil a následne preukazoval, že žalovaná porušila svoju zmluvnú povinnosť riadne a pravidelne realizovať dobíjanie kreditu súvisiaceho s jej zmluvným vzťahom.

Odvolací súd konštatuje, že nielen pre komplexné posúdenie obsahu právneho vzťahu v tomto prípade sa vyžaduje, aby žalobca vyčerpávajúcim spôsobom rozhodujúce skutočnosti prípadu nielen tvrdil, ale ich aj náležite preukázal. Pokiaľ žalobca v návrhu na začatie konania tvrdil, že vystavil žalovanej faktúru, a v doplňujúcom podaní poukazoval na porušenie povinností z čl. 2 III) v zmluve o pripojení, potom aj podľa názoru odvolacieho súdu nesplnil ani len povinnosť tvrdenia a už vôbec v tomto ohľade nesplnil dôkaznú povinnosť tak, aby bolo možné hovoriť o unesení dôkazného bremena. Uvedený nedostatok neodstránil žalobca ani priloženou históriou dobíjania služby FIX (č. I. 20), pretože z uvedeného nijakým nespochybniteľným spôsobom nevyplýva splnenie povinnosti tvrdenia ohľadne času (dátumu), kedy malo prísť k porušeniu zmluvnej povinnosti zo strany žalovanej. Prvostupňový súd tak nemohol nijako komplexne posúdiť závažnosť porušenia zmluvných povinností (z časového hľadiska), ak takéto porušenie vôbec nastalo, s dôsledkom možnej prijateľnosti, či neprijateľnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute. Žalobca, napriek postupu súdu (výzva) pri získavaní relevantných informácií naplňujúcich povinnosť tvrdenia, súdu neoznámil pre vec relevantné skutočnosti, ktoré v konaní preukazoval.

Ak má súd posudzovať opodstatnenosť nároku na zmluvnú pokutu, potom je potrebné mať za preukázané aj čas a charakter porušenia zabezpečenej povinnosti, pretože len tak si môže vytvoriť obraz o „kvalite“ porušenia zmluvnej povinnosti a primeranosti pred súdom uplatnenej zmluvnej pokuty. Uvedené je však aj samotným predpokladom vzniku povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, pretože skutočnosť porušenia zmluvnej povinnosti, ktorá je zabezpečená zmluvnou pokutou, je hlavnou právnou

skutočnosťou zakladajúcou vznik povinnosti porušovateľa zmluvnej povinnosti na zaplatenie zmluvnej pokuty. Žalobca mal v tomto ohľade možnosť sa k veci náležite vyjadriť nielen na výzvu súdu, ale aj účasťou na súdnom pojednávaní, ktorého sa však nezúčastnil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s tým, že ich náhradu úspešnej žalovanej v tomto konaní nepriznal, pretože jej žiadne odvolacie trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.